

- θ'. Τίς δ τρόπος τῆς δαιμονικῆς ἐνεργείας. 313.
- γ'. "Οτι πολυσχιδής καὶ πολυγνάψων ἡ περὶ θεῶν τοῖς Ἐλλησι συνέστη δεισιδαιμονία. 316.
- δ'. Περὶ τοῦ πονηρῶν δαιμόνων εἶναι τὰ παρὰ τοῖς ἔθνεσι μαντεῖα καὶ χρηστήρια. 317.
- ε'. Περὶ τοῦ λανθανούσας δαιμόνων περιέχειν ἴστορίας τὰς μυθικὰς ὡς περὶ θεῶν διηγήσεις. 324.
- Ϛ'. Ως θανάτου ποιητικοί εἰσιν οἱ λεγόμενοι αὐτῶν ἀγαθοὶ δαιμονες. 329.
- ζ'. "Οτι καὶ ἑρωτικαῖς ἥδυπαθείαις ἔξυπηρτοῦνται, καὶ ποίαις ἔκαστος αὐτῶν χαίρει. 332.
- η'. "Οτι μαγγανεῖαις καθέλκεσθαι, καὶ παρὰ γνώμην ἀναγκάζεσθαι ταῖς ἀνθρωπίναις βουλαῖς ὑπηρετεῖσθαι ὄμοιογοῦσι. 333.
- θ'. "Οτι οὐδὲ ἀφ' ἔαυτῶν ἀναχωρεῖν δύνανται. 337.
- ι'. Οποίαις μεθόδοις οἱ θαυμάσιοι αὐτῶν θεοὶ τοῖς γόνοιν ὑποτάττονται. 341.
- ια'. "Οτι οἱ δαιμονες, οὓς δὴ θεοὺς ὑπειλήρασιν, ἀνθρώποις ἐδίδαξαν τὰς ἴδιας περιεργίας. 345.
- ιβ'. "Οτι καὶ τὰ ἀγάλματα μαγικῶς αὐτοὶ κατασκευάζειν ἐδίδαξαν. 345.
- ιγ'. "Οτι καὶ τὰς μορφὰς τῶν ξοάνων αὐτοὶ κατέδειξαν. 345.
- ιδ'. "Οτι καὶ μαγεύειν προτρέπουσι. 348.
- ιε'. "Οτι καὶ τὰς ἀψύχους ὑλας φιλοῦσι. 349.
- ις'. Περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων ἔχρησεν αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων. 349.
- ιζ'. Περὶ τοῦ καὶ θνήσκειν τοὺς δαιμονας, οὓς δὴ ὡς θεοὺς τιμῶσι. 359.
- ιη'. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἐλλησι μνημονευομένων χρηστηρίων. 357.
- ιθ'. Πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα κελεύσαντα δις ἐπτὰ παῖδας τε καὶ κόρας στραγγησομένους ἔκπεμπεσθαι τοῖς Κρησὶν ὑπὸ Ἀθηναίων. 360.
- ι'. Ως πολλῶν θανάτου γέγονεν αἴτιος ὁ Ἀπόλλων διὰ τῆς τῶν χρησμῶν ἀμφιστάλιας. 360.
- ια'. Ως καὶ τῷ Κροίσῳ τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἐκπεσεῖν δι τὸ ἀμφιστάλιον χρησμὸν κατέστη αἴτιος. 364.
- ιβ'. Ως ἐπλάγων διὰ τῶν χρησμῶν παῖζοντες τοὺς ἑρωτῶντας. 365.
- ιγ'. "Οτι τῷ τῆς ἀσφαλείας σκότῳ τὴν σφῶν ἀγνοιαν ἐπικρύπτουσι. 368.
- ιδ'. "Οτι μηδὲν δυνάμενοι βοηθεῖν ἐν ταῖς τῶν πολέμων συμφοραῖς, δι τὸ ἀμφιστάλιον χρησμῶν ἰσοφίζοντο καὶ ἡπάτων τοὺς πρόσφυτας. 369.
- ιε'. Τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους. 376.
- ις'. Τὸ αὐτὸ Κνιδίοις. 377.
- ιζ'. Ως τοὺς χρωμένους αὐτοῖς ἐξέμακινον εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον. 380.
- ιη'. Τὰ περὶ Δυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίων νομοθέτου, δι τὸ μὴ θεοῦ ἀξία. 381.
- ιθ'. "Οτι οὐ περὶ σπουδαίων πραγμάτων τοὺς χρησμοὺς ἐποιοῦντο. 385.
- ιλ'. "Οτι κοινοῖς καὶ ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ πρακτέα συνεβούλευον. 388.
- ια'. "Οτι καὶ ἀφιλοσόφως τὰ πολλὰ παρήνουν. 388.
- ιβ'. "Οτι καὶ συνεμερίζοντο τοῖς ἀδικοῦσι. 389.
- ιγ'. "Οτι καὶ τοὺς ποιητὰς τοὺς μηδὲν φιλοσόφου βίου ἀξίον ἐπιδεδειγμένους, ἀκρίτως κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐνεκωμίαζον. 389.
- ιδ'. "Οτι καὶ πύκτας καὶ ἀθλητὰς τιμαῖς ἴσοις γεραίρειν παρεκελεύοντο. 396.
- ιε'. "Οτι καὶ τοὺς τυράννους ἐκολάκευον. 400.
- ις'. "Οτι καὶ τὴν ἀψύχον ὅλην σέβειν προσέταττον. 401.
- 
- ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΛΙΟΥ
- Προοίμιον τῆς ὅλης ὑποθέσεως. 404.
- α'. "Οτι καὶ δι δοκοῦσι μαντεύεσθαι ὑπὸ τῆς τῶν ἀστρων φορᾶς, ὄμοιως ἀνθρώποις καταστογάζονται. 405.
- β'. "Οτι καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀναιροῦσιν, ἐξ εἰμαρμένης φάσκοντες καὶ τὰς προαιρέσεις κινεῖσθαι. 408.
- γ'. "Οτι οὐδὲ τοῖς ἀφιερωμένοις αὐτοῖς ναοῖς κεραυνομένοις ἐπαρκεῖν ἡδυνήθησαν. 409.
- δ'. "Οτι διὰ μαγείας φασὶ τὰ τῆς εἰμαρμένης λύεσθαι. 409.
- ε'. "Οτι καὶ ψεύδονται μαντευόμενοι. 412.
- ζ'. 'Ανασκευαστικὰ τοῦ περὶ εἰμαρμένης λόγου. 412.
- η'. "Οπως καὶ αὐτῶν Ἐλλήνων οἱ φιλόσοφοι τὰς τῶν θεῶν αὐτῶν περὶ εἰμαρμένης δέξιας δρθοτέροις ἀπήλεγξαν λογισμοῖς, ἀπὸ τῶν οἰνομάου. 433.

